

Czwartek, 27 września 2007 r.

50. wzywa Komisję do włączenia Agencji Praw Podstawowych, zgodnie z jej kompetencjami, we wspólnotowe ramy legislacyjne zwalczania dyskryminacji, tak by mogła ona odgrywać znaczącą rolę, regularnie przekazując dokładne i aktualne informacje, które będą miały znaczenie przy opracowywaniu dalszego prawodawstwa;
51. wzywa instytucje UE do dalszego przyjmowania sytuacji mniejszości etnicznych, zwłaszcza kobiet i osób małoletnich, za kluczowe kryterium decydujące o ocenie stanu przygotowania krajów kandydujących do przystąpienia do Unii Europejskiej;
52. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0423

Równouprawnienie kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej — 2007

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2007 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej — 2007 (2007/2065(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 2 oraz art. 141 Traktatu WE,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów na temat równości kobiet i mężczyzn — 2007 („sprawozdanie Komisji na temat równości kobiet i mężczyzn”) (COM(2007)0049),
- uwzględniając wspólnotową strategię ramową na rzecz równości płci (2001-2005) (COM(2000)0335) oraz roczne sprawozdania Komisji za lata 2000, 2001, 2002, 2004, 2005 i 2006 (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044 i COM(2006)0071),
- uwzględniając „Europejski pakt na rzecz równości płci”, przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2006 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte w dniu 4 lutego 2005 r. przez ministrów państw członkowskich UE odpowiedzialnych za politykę w zakresie równości płci,
- uwzględniając Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006-2010 (COM(2006)0092),
- uwzględniając Komitet Doradczy ds. Równości Szans Kobiet i Mężczyzn oraz jego opinię w sprawie różnic płacowych między kobietami i mężczyznami przyjętą w dniu 22 marca 2007 r.,

Czwartek, 27 września 2007 r.

- uwzględniając ramy działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn, przyjęte przez europejskich partnerów społecznych w dniu 22 marca 2005 r.,
 - uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Kultury i Edukacji (A6-0290/2007),
- A. mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie potwierdziły niedawno swoje zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci, dając mu wyraz we wspomnianym wyżej Planie działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn oraz w „Europejskim pakcie na rzecz równości płci”,
- B. mając na uwadze, że bez wątpienia mamy do czynienia z aspektem dotyczącym płci w wyzwaniu demograficznym, wobec którego stoi Europa, a strategię polityczne na rzecz równości płci mają podstawowe znaczenia dla sprostania temu wyzwaniu,
- C. mając na uwadze, że w praktyce uwzględnianie problematyki płci oznacza ocenę sposobu, w jaki działania polityczne, administracyjne i społeczne wpływają na życie i sytuację zarówno kobiet, jak i mężczyzn oraz, w stosownych przypadkach, podejmowanie się ponownej ich weryfikacji z myślą o wspieraniu równouprawnienia,
- D. mając na uwadze, że pogodzenie życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego zarówno przez kobiety, jak i mężczyzn ma podstawowe znaczenie w działaniach promujących wchodzenie kobiet na rynek pracy, ich powrót do życia zawodowego i utrzymanie przez nie miejsc pracy oraz mając na uwadze, że odpowiedzialność za dzieci jest wspólną odpowiedzialnością obojga rodziców, niezależnie od płci,
- E. mając na uwadze, że segregacja w oświacie, utrzymywanie się stereotypów dotyczących płci w związku z wyborem kierunków studiów oraz dyskryminacja dziewcząt i młodych kobiet w zakresie edukacji są wciąż powszechne oraz że wywierają one negatywny wpływ na względną pozycję kobiet w niektórych segmentach rynku pracy, zwłaszcza w tych, które mają związek z nowoczesną technologią, naukami ścisłymi, badaniami oraz inżynierią,
- F. mając na uwadze, że podczas szczytu Rady Europejskiej w marcu 2006 r. po raz kolejny uznała ona, iż strategię polityczne dotyczące równości płci stanowią podstawowe instrumenty wpływania na rozwój gospodarczy,
- G. mając na uwadze, że w agendzie lizbońskiej problematyka płci została określona jako kluczowy wymóg i że w krajowych planach działań w dziedzinie zatrudnienia i integracji społecznej problematyka płci wciąż jest słabo rozwinięta, a często nieobecna,
- H. mając na uwadze, że sprawozdanie Komisji w sprawie równości kobiet i mężczyzn podkreśla pozytywny skutek osiągnięty w zakresie stopy zatrudnienia kobiet wynikający stąd, iż sześć z ośmiu milionów nowych miejsc pracy powstałych w UE od 2000 r. przypadło kobietom, dostrzegając jednak, że przy uwzględnieniu różnych przedziałów wiekowych oraz branży zawodowych istnieją znaczne różnice w odniesieniu do stopy zatrudnienia, polegające na wzroście stopy zatrudnienia kobiet w sektorach, w których zajmowały już one dominującą pozycję; mając na uwadze, że godne ubolewania jest, iż większość nowych miejsc pracy dla kobiet to miejsca pracy o niepełnym wymiarze godzin, a niektóre z nich to niepewne i tymczasowe zajęcia, słabo opłacane i o niskim wzroście wynagrodzenia,
- I. mając na uwadze, że ze sprawozdania Komisji na temat zatrudnienia w Europie w 2006 r. wynika, iż 32,3% kobiet zatrudnionych w UE pracuje w niepełnym wymiarze godzin, podczas gdy tylko 7,4% mężczyzn pracuje w ten sposób,

(¹) Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

Czwartek, 27 września 2007 r.

- J. mając na uwadze, że od czasu ostatniego sprawozdania trudno dostrzec istotne zmiany w zakresie różnic płacowych między kobietami i mężczyznami (średnia różnica na obszarze UE wynosi 15 %, a w niektórych państwach europejskich sięga 30 %), co wyraźnie wskazuje na brak wymiernych postępów w urzeczywistnianiu zasady równego wynagradzania za taką samą pracę, którą wprowadzono trzydzieści lat temu na mocy dyrektywy Rady 75/117/EWG z dnia 10 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet⁽¹⁾; mając na uwadze, że podział bogactwa pomiędzy mężczyznami i kobietami w UE jest także nierówny,
- K. mając na uwadze, że w 2003 r. badania Eurobarometru wykazały, iż do głównych czynników zniechęcających ojców do przejmowania odpowiedzialności za sprawy domowe i rodzinne należą nie tylko kwestie finansowe, ale również obawa przed negatywnymi skutkami dla przebiegu ich kariery zawodowej,
- L. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie jest stosunkowo wyższe wśród kobiet oraz że sprawowanie opieki nad dziećmi w wieku do 5 lat wiąże się z wyższą stopą bezrobocia niż w przypadku kobiet bezdzietnych,
- M. mając na uwadze, że odpowiedni dostęp do usług związanych z opieką nad dziećmi, osobami starszymi i innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu jest niezbędny w celu umożliwienia pełnego i równego uczestnictwa kobiet i mężczyzn w rynku pracy,
- N. mając na uwadze, że w państwach członkowskich, które przyjęły strategie polityczne na rzecz łączenia życia zawodowego z rodzinnym z myślą zarówno o kobietach, jak i o mężczyznach, odnotowuje się wyższe wskaźniki urodzeń, wyższy odsetek kobiet, które pracują, a także wyższą stopę zatrudnienia,
- O. mając na uwadze, że partnerzy społeczni odgrywają istotną rolę, jeżeli chodzi o określenie działań na rzecz równości płci na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i sektorowym oraz na szczeblu przedsiębiorstw, a sukces strategii politycznych na rzecz łączenia życia zawodowego z rodzinnym wymaga partnerskich stosunków pomiędzy pracodawcami, organizacjami związkowymi, pracownikami i władzami publicznymi,
- P. mając na uwadze, że najlepsze praktyki dowodzą, iż działania na rzecz łączenia życia zawodowego z rodzinnym w skali mikroekonomicznej powodują zmniejszenie rotacji pracowników i liczby nieobecności w pracy, pozytywnie wpływają na zaangażowanie i produktywność oraz pomagają znaleźć wydajnych i zmotywowanych pracowników,
- Q. mając na uwadze, że art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności⁽²⁾ stanowi, że państwa członkowskie i Komisja mają zapewnić wsparcie zasady równości mężczyzn i kobiet oraz uwzględnianie problematyki płci na poszczególnych etapach wdrażania tych funduszy,
1. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji zmierzające do nasilenia działań na rzecz równouprawnienia kobiet i mężczyzn;
 2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż w swoim sprawozdaniu na temat równości kobiet i mężczyzn Komisja skoncentrowała się na kwestiach dotyczących zatrudnienia, takich jak różnice płacowe ze względu na płeć, łączenie życia zawodowego z rodzinnym oraz dyrektywy w sprawie równego traktowania, ponieważ niezależność ekonomiczna kobiet stanowi jeden z priorytetów Planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn;
 3. z zadowoleniem przyjmuje kulturę równości w UE, w tym Plan działań Komisji na rzecz równości oraz pakt na rzecz równości płci, przedstawiony przez Radę, i wzywa do jej realizacji w praktyce za pomocą konkretnych działań i przydziału środków finansowych;
 4. podkreśla, że niezbędne są dalsze wysiłki i dodatkowe środki w celu eliminowania przestarzałych wzorców podejmowania decyzji i postępowania, zwłaszcza w sektorze administracji, w celu lepszego uwzględniania problematyki płci w różnych obszarach polityki;

⁽¹⁾ Dz.U. L 45 z 19.2.1975, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 25.

Czwartek, 27 września 2007 r.

5. wskazuje na fakt, że uwzględnianie problematyki płci na poziomie UE realizowane jest jako podwójna strategia, której celem z jednej strony jest zagwarantowanie przestrzegania równouprawnienia płci we wszystkich dziedzinach polityki i w procesie podejmowania decyzji, a z drugiej strony — zapewnienie środków ukierunkowanych na ograniczenie przypadków dyskryminowania kobiet;
6. wzywa Komisję do zaproponowania, poza podejściem uwzględniającym problematykę płci, szeregu szczególnych środków, w tym takich jak kampanie zwiększające publiczną świadomość, wymiana najlepszych praktyk, dialog z obywatelami oraz inicjatywy w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego;
7. docenia możliwości polityki spójności społecznej w zakresie wspierania równouprawnienia;
8. podkreśla potrzebę istnienia wyraźnie określonego i stałego elementu łączącego sprawozdania roczne na temat równości z priorytetami zawartymi w planie działań w celu skutecznego zapewnienia cyklu planowania, monitorowania i oceny strategii politycznych w zakresie równości płci; zachęca Komisję do podejmowania wysiłków na rzecz zrealizowania tych celów;
9. przypomina o swoim wniosku w swojej rezolucji z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej⁽¹⁾, dotyczącym monitorowania przez Komisję przestrzegania przez państwa członkowskie dorobku wspólnotowego w zakresie równości kobiet i mężczyzn w ramach wszystkich strategii politycznych, zwłaszcza strategii zatrudnienia, ale także strategii dotyczących dostępu do usług i towarów i ich dostarczania; wobec tego wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy sposobu wprowadzania przez państwa członkowskie prawodawstwa wspólnotowego w zakresie równouprawnienia oraz do podjęcia stosownych działań w przypadku braku transpozycji lub naruszenia prawa;
10. wzywa państwa członkowskie do wspierania Komisji w monitorowaniu procesu wprowadzania środków krajowych w celu dokonania oceny skuteczności polityki oraz przestrzegania zasady równości, zwłaszcza w odniesieniu do uprawnień ustawowych i systemów emerytalnych oraz zabezpieczenia społecznego;
11. wzywa państwa członkowskie do zaproponowania konkretnych środków zwalczania nierówności między kobietami i mężczyznami wynikającej z braku ciągłości zatrudnienia, w szczególności spowodowanego urlopem macierzyńskim lub urlopem w związku z opieką nad osobami pozostającymi na ich utrzymaniu, oraz do zredukowania jego negatywnych skutków w odniesieniu do kariery zawodowej, zarobków i świadczeń emerytalnych, a także do działania na rzecz równych niezależnie od płci wynagrodzeń i świadczeń emerytalnych; wzywa Komisję do znalezienia odpowiednich środków mających na celu zwalczanie segregacji płci na rynku pracy i ułatwianie kobietom rozpoczynania kariery w dotychczas nietypowych dla nich sektorach;
12. wzywa Komisję do opracowania analizy płci i włączania problematyki płci w celu wywarcia wpływu reform emerytalnych na życie kobiet w UE, w celu zindywidualizowania uprawnień emerytalnych i ubezpieczenia społecznego, a także systemów podatkowych;
13. z zadowoleniem przyjmuje procedurę konsultacji z partnerami społecznymi, rozpoczętą przez Komisję w celu poprawy otoczenia zarówno legislacyjnego, jak i nielegislacyjnego dotyczącego możliwości łączenia życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego; zachęca Komisję do niezwłocznego rozpoczęcia drugiej fazy konsultacji;
14. wzywa Komisję do gromadzenia danych i rozpowszechniania najlepszych praktyk dotyczących polityki w zakresie środowiska pracy, które pozwalają skutecznie łączyć życie zawodowe z prywatnym, w tym środków sprzyjających szerszemu uczestnictwu mężczyzn w życiu rodzinnym; wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do podjęcia niezbędnych kroków umożliwiających zapobieganie molestowaniu seksualnemu i psychicznemu w miejscu pracy oraz walkę z tym zjawiskiem; nalega na wspieranie kobiet w ich karierze zawodowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia kroków mających na celu zmniejszenie różnicy między płacami kobiet i mężczyzn oraz upowszechnienie urlopów wychowawczych dla mężczyzn i urlopów ojcowskich;

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, str. 73.

Czwartek, 27 września 2007 r.

15. zauważa, że łączenie życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego stanowi istotną kwestię i jeden z kluczowych czynników wzrostu zatrudnienia oraz ograniczenia negatywnych skutków starzenia się społeczeństw; podkreśla, że wszelka polityka w tej dziedzinie musi opierać się na zasadzie wolnego wyboru indywidualnego oraz być dostosowana do poszczególnych etapów życia;
16. wyraża ubolewanie, że Komisja nie skonsultowała się z partnerami społecznymi podczas opracowywania Zielonej księgi w sprawie modernizacji prawa pracy (COM(2006)0708);
17. zauważa, że globalizacja stanowi pozytywną siłę umożliwiającą kobietom na całym świecie rozwinięcie swoich możliwości dzięki lepszemu dostępowi do oświaty i opieki zdrowotnej; zauważa jednak, że liberalizacja handlu stworzyła sprzeczne i symultaniczne tendencje: z jednej strony skutecznie przyczyniając się do formalizacji stosunków zatrudnienia w niektórych obszarach, z drugiej — rozszerzając zakres gospodarki nieformalnej poprzez nowe formy pracy i dochodu kobiet, takich jak praca chałupnicza, podwykonawstwo i mikroprzedsiębiorstwa;
18. zauważa, że jednym z efektów postępującej globalizacji jest wzrost ubóstwa wśród kobiet oraz że należy przeprowadzić gruntowne badania celem ustalenia wszystkich skutków globalizacji na zdolność kobiet do zarabiania na życie;
19. wzywa Komisję do zapewnienia, aby wszystkie przyszłe porozumienia handlowe, np. w ramach WTO, były analizowane również pod względem zagadnień płci;
20. wzywa Komisję do skoncentrowania się szczególnie na barierach uniemożliwiających kobietom dostęp do najwyższych stanowisk w celu dokonania oceny strukturalnego wymiaru tego zjawiska; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje działania mające pomagać kobietom we wchodzeniu na rynek pracy na równorzędnych w stosunku do mężczyzn warunkach oraz wspierać przedsiębiorczość kobiet oraz podkreśla konieczność wyeliminowania istniejących uprzedzeń i dyskryminacji ze względu na płeć dotyczących konkurencyjności i możliwości zatrudniania kobiet, szczególnie na wysokich stanowiskach;
21. podkreśla konieczność zajęcia się poważnym deficytem demokratycznym związanym z problemem zbyt małej proporcji kobiet w politycznych procesach decyzyjnych i wzywa państwa członkowskie do zbadania czynników, które stoją na przeszkodzie pełnemu uczestnictwu kobiet w polityce i zajmowaniu przez nie wysokich stanowisk na wszystkich szczeblach administracji publicznej oraz do wzywa do przyjęcia środków mających na celu zaradzenie takim sytuacjom;
22. wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację kobiet należących do mniejszości etnicznych i imigrantek, ponieważ ich marginalizację pogłębia wielopłaszczyznowa dyskryminacja — zarówno z zewnątrz, jak i wewnątrz społeczności, w których żyją; zaleca przyjęcie zintegrowanych krajowych planów działania w celu skutecznego uporania się z wielopłaszczyznową dyskryminacją, szczególnie w przypadkach, w których różne organy w danym państwie członkowskim zajmują się kwestiami związanymi z dyskryminacją;
23. podkreśla, że należy zadbać o to, aby imigranci napływający do UE znali obowiązujące w społeczeństwach krajów przyjmujących wartości i prawa oraz społeczne konwencje związane z równym statusem płci, w celu zapobieżenia sytuacjom dyskryminacyjnym, wynikającym z braku świadomości kulturowej;
24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do intensywniejszej wymiany najlepszych praktyk w zakresie niedyskryminacji na rynku pracy w celu wzmocnienia wzajemnego wpływu równości i wydajności w kontekście specyfiki poszczególnych krajów;
25. wzywa państwa członkowskie do opracowania konkretnych zadań i celów w zakresie równości płci w ramach unijnej strategii integracji społecznej celem zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, obejmujących zbiór działań politycznych wspierających nietradycyjne rodziny i rodziców samotnie wychowujących dzieci, a także konkretne działania polityczne wspierające grupy kobiet szczególnie narażone na ubóstwo i wykluczenie społeczne, takie jak imigrantki, uchodźcy, kobiety z mniejszości etnicznych, starsze kobiety oraz kobiety niepełnosprawne;

Czwartek, 27 września 2007 r.

26. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi celem gromadzenia odpowiednich danych i nasilenia działań, które mogłyby zapobiegać handlowi ludźmi dla celów wykorzystywania seksualnego i pracy przymusowej;
27. wzywa Komisję do skoncentrowania się na instrumentach i mechanizmach zapobiegających wykorzystywaniu napływowych pracowników, w tym uznawania i egzekwowania podstawowych praw człowieka nielegalnych imigrantów, zamiast uciekania się do represji;
28. wzywa państwa członkowskie do równomiernego rozłożenia kosztów świadczeń związanych z urlopem macierzyńskim i wychowawczym, aby kobiety przestały być droższą siłą roboczą niż mężczyźni;
29. wzywa państwa członkowskie, aby we współpracy z partnerami społecznymi zwalczały dyskryminację wobec kobiet ciężarnych na rynku pracy oraz aby przyjęły wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony macierzyństwa; zachęca Komisję do przeprowadzenia ściślejszej oceny przestrzegania prawodawstwa wspólnotowego w tym zakresie oraz rozważenia konieczności jego zmiany;
30. z zaniepokojeniem zauważa, że mimo poczynionych postępów kobiety, zwłaszcza kobiety w starszym wieku oraz samotne matki, wciąż są narażone na wykluczenie społeczne i ubóstwo;
31. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do zaangażowania się na rzecz umożliwienia wszystkim kobietom, które poszukują pracy w pełnym wymiarze godzin, otrzymania takiej pracy, a nie pracy w niepełnym wymiarze godzin, która często jest niepewna i tymczasowa;
32. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji mające na celu przyspieszenie osiągnięcia celów uzgodnionych przez Radę Europejską w Barcelonie w 2002 r., usunięcie przeszkód utrudniających równy udział kobiet i mężczyzn w rynku pracy oraz wprowadzenie do 2010 r. opieki dla 90 % dzieci w wieku od trzech lat do chwili rozpoczęcia przez nie obowiązkowej nauki w szkole oraz dla 33 % dzieci poniżej trzeciego roku życia, a to w szczególności za pomocą funduszy strukturalnych; zachęca Komisję do przedstawienia w 2008 r., zgodnie z przewidywaniami, komunikatu określającego dalsze kroki, które należy podjąć na wszystkich szczeblach w celu osiągnięcia tych celów; uważa, że cel powinno stanowić zapewnienie wszystkim dzieciom prawa do wysokiej jakości opieki zawierającej element dydaktyczny;
33. uważa, że państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie każdemu, kto wymaga opieki geriatrycznej bądź opieki z powodu choroby lub inwalidztwa, dostępu do wysokiej jakości opieki i leczenia;
34. podkreśla konieczność opracowania polityki koncentrującej się na zwalczaniu od wczesnych lat życia stereotypów dotyczących płci w edukacji, w tym wyeliminowania ich z programów szkolnych i podręczników, zapewnienia nauczycielom i studentom szkolenia uświadamiającego oraz zachęcania chłopców i dziewcząt do obierania nietradycyjnych ścieżek edukacyjnych;
35. wzywa Komisję do ustanowienia dialogu z przedstawicielami mediów i do zachęcania ich, aby ze względu na ich wpływową rolę w dziedzinie odpowiedzialności społecznej propagowali równość płci i unikali stereotypowego przedstawiania kobiet i mężczyzn;
36. zaleca opracowanie ogólnoeuropejskich kampanii na rzecz uświadomienia konieczności bezwzględnego braku tolerancji dla zniewag o podłożu seksistowskim oraz dla przedstawiania kobiet w mediach i w reklamie w sposób uwłaczający ich godności;
37. zaleca zwrócenie większej uwagi na odmienne indywidualne potrzeby rozwojowe dziewcząt i chłopców w ramach systemu oświaty, przeciwdziałając jednocześnie stereotypom;
38. jest zdania, że rynek pracy w większości krajów UE nie oddaje w adekwatny sposób wyższego poziomu wykształcenia kobiet i ich lepszego przygotowania akademickiego;

Czwartek, 27 września 2007 r.

39. zaleca dążenie do tego, aby w ramach kształcenia szkolnego upowszechnić wiedzę i ustanawiać istotne kryteria umożliwiające osiągnięcie wolności, autonomii osobistej oraz równości z myślą o integracji społecznej kobiet; jest ponadto przekonany, że należy rozwijać tzw. kompetencje kluczowe, takie jak przedsiębiorczość oraz zainteresowanie dziedzinami naukowymi i technologicznymi, zwłaszcza wśród kobiet;

40. podkreśla konieczność dalszego kształcenia podczas urlopu wychowawczego, tak aby pomóc kobietom w sprostaniu zmieniającym się wymaganiom w miejscu pracy;

41. zwraca uwagę na znaczenie posiadania stosownych i porównywalnych danych statystycznych i, w tym kontekście, wyraża ubolewanie, że niektóre kategorie osób, jak np. partnerzy pracujący w rodzinnych gospodarstwach rolnych, gdzie w przypadku kobiet pojawia się zazwyczaj termin „gospodyni domowa”, są niewidoczne; wzywa EUROSTAT do ujęcia w swych statystykach tej kategorii osób uwidaczniając pracę kobiet;

42. podkreśla, że kobiety, jako pomagający członkowie rodziny, często wykonują w rolnictwie znaczną część pracy; uważa, że praca ta mogłaby zostać odpowiednio uwzględniona w polityce rozwoju obszarów wiejskich;

43. zwraca uwagę na dużą liczbę (przeważnie żeńskich) partnerów pracujących w gospodarstwach rodzinnych, których status prawny jest niepewny w wielu państwach członkowskich, co może powodować specyficzne problemy finansowe i prawne w odniesieniu do dostępu do urlopu macierzyńskiego i zwolnienia chorobowego, nabycia uprawnień emerytalnych i dostępu do zabezpieczenia społecznego, a także w przypadku rozwodu;

44. podkreśla konieczność poprawy statusu prawnego kobiet pracujących w rolnictwie, zarówno w odniesieniu do zabezpieczenia społecznego, poprzez zapewnienie wszystkim kobietom bezpośredniego dostępu do niego, jak i w kontekście roli kobiet w gospodarstwach rolnych, ze szczególnym uwzględnieniem współwłasności gospodarstw rodzinnych, dostępności kredytów i uprawnień w zakresie przepisów prawa spadkowego;

45. przypomina w tym kontekście swoją rezolucję z dnia 21 lutego 1997 r. w sprawie sytuacji małżonków pomagających w przedsiębiorstwach rodzinnych⁽¹⁾, w której zwraca się o poprawę sytuacji małżonków, którzy pomagają w gospodarstwach rolnych, poprzez wzmocnienie dyrektywy Rady 86/613/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym pracujących w rolnictwie, a także w sprawie ochrony kobiet w okresie ciąży i macierzyństwa⁽²⁾, określając w tym celu status prawny małżonków pomagających, tak aby przestali być pracownikami nieuznawanymi i zostali zarejestrowani w systemach ubezpieczenia społecznego, a przez to by objęci zostali ubezpieczeniem chorobowym, na wypadek niepełnosprawności, wypadkowym i emerytalno-rentowym;

46. przestrzega przed wysokim poziomem ubóstwa i izolacji kobiet na niektórych obszarach wiejskich; wskazuje na konieczność podjęcia skutecznych kroków, które zapewniłyby równouprawnienie kobiet, co powinno stać się głównym celem wszystkich instrumentów wspólnej polityki rolnej i pozostałych związanych z nią polityk wspólnotowych;

47. uważa za sprawę kluczową poprawienie jakości życia kobiet żyjących na obszarach wiejskich poprzez zapewnienie im łatwiejszego dostępu do edukacji i szkoleń zawodowych, do kształcenia przez całe życie, do nowej infrastruktury w dziedzinie komunikacji, do skutecznej i odpowiedniej publicznej służby zdrowia w miejscu zamieszkania oraz do infrastruktury i placówek dla dzieci i rodziny, a w szczególności do żłobków, przedszkoli, szkół, centrów kultury i centrów handlowych w miejscu zamieszkania;

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 17.3.1997, str. 186.

⁽²⁾ Dz.U. L 359 z 19.12.1986, str. 56.

Czwartek, 27 września 2007 r.

48. podkreśla, że niezbędne jest, aby Europejski Fundusz Społeczny wspierał szczegółowe środki mające na celu polepszenie dostępu kobiet do rynku pracy i udziału w nim, a także uwzględnianie problematyki płci; uważa, że fundusze regionalne powinny zawierać linię budżetową dotyczącą problematyki płci, przeznaczoną na finansowanie działań mających na celu promowanie równouprawnienia płci oraz badań nad wpływem strategii politycznych w zakresie sytuacji kobiet;

49. przypomina, że istnieje potrzeba włączenia nowego podejścia i innowacyjnych instrumentów do regionalnych strategii rozwoju i podkreśla potrzebę zapewnienia szkolenia w zakresie metodologii uwzględniania problematyki płci oraz narzędzi do dyspozycji decydentów na szczeblu regionalnym i lokalnym; wzywa Komisję do dalszego opracowywania wytycznych dla sektora administracji dotyczących uwzględniania problematyki płci w zakresie funduszy strukturalnych;

50. zwraca się do Komisji, aby z pomocą Europejskiego Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn w przyszłych sprawozdaniach rocznych na temat równości kobiet i mężczyzn uwzględniała dane i statystyki z krajów przystępujących i kandydujących;

51. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

SPROSTOWANIE

Sprostowanie do stanowiska Parlamentu Europejskiego przyjętego w pierwszym czytaniu w dniu 25 kwietnia 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/.../WE w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej

(„Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej” C 74 E z dnia 20 marca 2008 r.)

Stanowisko Parlamentu otrzymuje następujące brzmienie:

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w 25 kwietnia 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Zielonej księdze w sprawie walki z podrabianiem i piractwem na rynku wewnętrznym, przedstawionej dnia 15 października 1998 r., Komisja stwierdziła, że podrabianie i piractwo stały się zjawiskiem na skalę światową, pociągającym za sobą znaczące skutki gospodarcze i społeczne oraz w zakresie ochrony konsumentów, w szczególności gdy w grę wchodzi zdrowie i bezpieczeństwo ogółu społeczeństwa. Dnia 30 listopada 2000 r. Komisja skierowała do Rady, Parlamentu Europejskiego oraz Komitetu Ekonomiczno-Społecznego plan działania dotyczący kroków, jakie należy podjąć w związku z zieloną księgą; plan ten został włączony do komunikatu na ten sam temat.
- (2) Rada Europejska zgromadzona w Brukseli w dniach 20-21 marca 2003 r. w swoich konkluzjach wezwała Komisję i państwa członkowskie do polepszenia korzystania z praw własności intelektualnej poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków przeciw podrabianiu i piractwu.

⁽¹⁾ Dz.U. C z..., str.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 kwietnia 2007 r.